Ahmet Ekrem Koleksiyonu TÜSTAV

HALKIN KURTULUŞU

Niğde Un Fabrikasının Direnişteki İşçileriyle Konuştu:

TEK GIDA-İŞ SENDİKASI İŞÇİLERE SAHİP ÇIKMIYOR.
İŞÇİLER, "HAKKIMIZI ALANA KADAR DİRENECEĞİZ" DİYORLAR.

HK.- İş yerinde kaç kişi çalışıyorsunuz?
- Fabrikada 30 kişi çalışıyor. Ancak aslında 50 60 kişi çalışması gerekir. Şimdi bir işçi 2-3 kişinin işini yapıyor.

HK.- Fabrikadaki işçiler hangi sendikaya kayıtlı?
- Fabrikadaki işçiler Tek Gıda-İş sendikasındalar. Yetkili sendika olarak Tek Gıda-İş bize bile duyurmadan toplu sözleşme çağrısı yapmış. Patron kabul etmeyince her halde vaz geçmiş. Sendika grev çağrısı yapacağı yerde bizi sattı. Patron 30'umuzu da kanunsuz olarak işten attı.

HK.- Bunun karşısında ne yapmayı düşünüyorsunuz?
- Şimdi direnişteyiz. Hepimiz tek vücüt halinde haklarımızı alana kadar direneceğiz. Fabrikaya hammadde girişini ve mal çıkışını engelleyeceğiz.

HK.- Ne kadar ücret alıyordunuz?
- 40 lira üzerinden ücret alıyoruz. Ancak kesintilerden sonra elimize ayda 900 lira geçiyor.

HK.- En yeniniz kaç yıldır çalışıyor?
- En yenimiz 2 yıllık. O da 900 lira alıyor, hiç bir sosyal hak yok. 20-23 yıllık olanlarımız var, onlar da 900 lira alıyorlar.

HK.- Sendika size para yeriyor mu? Şimdi neyle geçiniyorsunuz?
- Sendikanın para falan verdiği yok. Ekmeğimizi evden alıyoruz, öğlen ot toplayıp ekmeğimize katık yaparak yiyoruz. Bakkala, ev kirasına vb. borçluyuz.

HK.- Halkın Kurtuluşu'na söylemek istediğiniz başkaca bir şey var mı?
- Hakkımızı alana kadar direneceğiz. Patron sendikası sarı Tek Gıda-İş'e karşı da tavrımızı alacağız. Ancak biliyoruz ki esas kurtuluşumuz, bütün Türkiye halkının kurtuluşu ile olacaktır. Yaşasın işçi sınıfının birliği ve mücadelesi.

Tunceli'de Toprak Kayması 120 Evi Hasara Uğrattı

HEYELAN BÖLGESİ OLARAK TESPİT EDİLDİĞİ HALDE SAĞLAM GÖSTERİLEN BÖLGEDE OTURANLAR İŞÇİLER VE KÖYLÜLERDİR.

5.4.1976 günü Tunceli'de yenimahalle semtinde bir heyelan oldu. Daha borcunu bile ödeyemedikleri evleri yıkılan işçiler, köylüler evsiz barksız kaldılar. 120 evi hasara uğratan, yoksul halkı sokağa döken bu heyelan beklenmedik bir olay değildir. 1966 yılında yetkililer tarafından bölge heyelan bölgesi olarak tespit edilmiş ve ev yapılamıyacağı bildirilmiştir. Bu bilinen gerçek hakim sınıfların Tunceli'deki temsilcileri tarafından bir kenara atılmış, unutulmuş ve arazi sağlam gösterilerek köylülere satılmıştır. Bu olay ne ilk ne sondur. Çünkü bu olay en doymaz sömürünün, en utanmaz soygunun yapıldığı bu düzenin bir sonucudur.

Bu olay Tunceli halkına hakim sınıfların kendi menfaatleri için milyonlarca insanı nasıl açlığa, susuzluğa mahkum ettiğini, bile bile işçilerin, köylülerin ölümüne göz yumduğunu gösterdi. Olayı yaşayan ve çoluğu çocuğuyla sokağa dökülen bir köylü şunları söylüyor:

"Yoksul halimizi görünce bizi kandırdılar. Borç harç bir ev yaptırdık, şimdi o da yıkıldı, açıkta kaldık. Çoluk çocuğumuz yağmur altında, perişan. Valiye gidiyoruz bizi belediye reisine yolluyor, ona gidiyoruz bizi valiye yolluyor. Bu ne biçim idare. Bize ne yapmak istiyorlar? Ne yapalım, kendimizi suya mı atalım? Mücadele olmadan hiç bir şey, hiç bir hak alınmaz, bunu biliyoruz. Fakat bunlar ne biçim insanlardır, ne biçim hükümettir anlamıyoruz. Biz ezildik zaten bari siz ezilmeyin, çocuklarımız ezilmesin. Onlar rahat yaşasın. Bunun için mücadele etmemiz şarttır."

DEVRİMCİ PROLETARYANIN I MAYIS

Baş.ta.1'de

ortaya koyduğu gibi, işçilerin büyük çoğunluğu henüz revizyonistlerin işçiler arasında sağlam ve köklü bağları yoktur. İşçi sınıfı üzerindeki revizyonist etkinin esas nedeni, proleter devrimci bir hareketin işçi sınıfı içinde henüz yığınları kavrayan ve seferber eden bir güç haline gelememiş olmasıdır.

Revizyonizme karşı olan ve işçi sınıfının kurtuluşu için mücadele eden her devrimcinin görevi, ciddi, uzun vadeli ve sabırlı bir mücadeleyle revizyonistlerin işçi sınıfı üzerindeki etkisini kırmak olmalıdır. Bunun gerçekleşmesi için revizyonistlerin üstten, sendika ağaları aracılığıyla işçiler üzerinde etkinlik sağlama çabalarına proleter devrimciler; alttan, sınıf mücadelesini geliştirerek ve her mücadelede işçi sınıfıyla bağları güçlendirerek, "Her fabrikayı devrimcilerin bir kalesi" haline getirmeyi amaçlayan bir çalışmayla cevap vermelidirler.

Ülkemizde işçi sınıfı hareketi içinde revizyonizmin uzun zaman egemen olabilmesinin maddi şartları yoktur. Her şey devrimcilere bağlıdır. Yeter ki, işçi sınıfı hareketiyle sosyalizmi birleştirme görevine dört elle sarılalım. Yeter ki, kitleler arasında uzun, sabırlı, kalıcı bir çalışmaya girelim. Yeter ki, revizyonistlerin bütün çirkeflikleri, uzlaşmacı ve teslimiyetçi siyasetleri somut olarak ortaya konsun teşhir edilsin.

İşçi sınıfının ve emekçi halk kitlelerinin mücadelesi gerçek anlamıyla bir kabarma dönemine girmiştir. I Mayıs gösterisi ve mitingi bunun en açık örneğidir. Başta işçi sınıfı olmak üzere geniş yığınların faşizme karşı duyduğu öfke nerdeyse patlama noktasına ulaşmak üzeredir. Bu olgu, revizyonistleri ve hatta reformist CHP'yi bile kitle gösterileri düzenlemeye yöneltmektedir. Ama onlar, gerçekte kitlelerin büyük boyutlara varan anti-faşist hareketlerini ve mücadele azimlerini bir kaç büyük gösteriyle söndürmek istiyorlar. CHP Ankara ve İskenderun'da onbinlerce kişiyi topladı, DİSK'in düzenlediği I Mayıs mitinginde ikiyüzbinden fazla işçi, öğrenci ve memur vardı. Bu gösteriler hiç şüphesiz ileriye doğru atılan olumlu adımlardır. Ama kitlelerin bugünkü ihtiyacına cevap vermekten çok uzaktır.

Faşistlerin saldırıları her geçen gün şiddetini arttırarak sürüyor. Bu saldırılar karşısında günlerce sessiz kalıp, arada bir demeç vermek veya bir miting düzenlemekle faşizmle mücadele edilemeyeceği açıktır. Her an faşistlerin azgın saldırılarıyla boğazlanan işçiler, köylüler, gençler, öğretmenler miting meydanlarında nutuklar atılmasını değil; faşizmin hızlanan tırmanışı karşısında somut tedbirler alınması, saldırıların etkisiz bırakılmasını ve faşistlerin ezilmesini istiyorlar. Onlar nasihat değil, somut eylem planları ve bunların gerçekleşmesi için aktif mücadele istiyorlar. Ama ne revizyonistler ve ne de reformistler bunu yapmazlar. Bunu sadece proleter devrimciler yapabilir. Oysa proleter devrimciler işçi sınıfı içinde henüz cılız bir güce sahiptir. Öte yandan revizyonistlerin gücü de kof bir güçtür. Mitingde revizyonistlerin her türlü çabayı göstererek engellemeye çalışmalarına rağmen, "Faşizme Ölüm Halka Hürriyet", "İşçiler Sendika Yönetimine" gibi devrimci sloganların işçiler tarafından zaman zaman haykırılması işçilerin devrimci propagandaya ve siyasete ne kadar açık olduğunun somut göstergesidir.

Devrimciler işçi sınıfının ve kitlelerin muazzam devrimci potansiyelinin revizyonistler tarafından heder edilmesine göz yummamalıdır. Doğru ve devrimci bir önderlik altında yönlendirilmediği takdirde 100 binlerin ve milyonların meydanlarda toplanması kalıcı hiç bir sonuç ver meyecektir.

Öyleyse, ezilen ve sömürülen milyonları devrimci proletaryanın önderliği altında toplamak için ileri!

Kitleleri faşizme karşı mücadeleye seferber etmek için ileri!

Revizyonistlerin işçi sınıfı üzerindeki etkisini yok etmek için ileri!

Ezilen ve sömürülen milyonları devrimci proletaryanın bayrağı altında toplamak için ileri.

6 MAYIS

Baş.ta.1'de

Ve 6 Mayıs, artık, zulme, sömürüye ve faşizme duyulan öfkenin, halkın göz bebeklerine duyulan sevginin ve onların, halkın bağrından koparılarak götürülmesinden duyulan sonsuz üzüntünün dile geldiği ağıtlarla anılan, sadece ağıtlarla anılan bir gün değildir. 6 Mayıs artık, küçük burjuva duygusallığı ve çaresizliğiyle patlatılan bombalarla da anılmamaktadır.

6 Mayıs bu gün, halkın daha geniş ve yepyeni kesimlerinden kitlelerin Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan kardeşlerimizin en yüksek örneğini verdikleri, faşizme boyun eğmezliği ve mücadelenin ruhunu, her geçen gün daha da yükselttikleri bir gündür.

Faşist zulüm ve terörü her gün etiyle kemiğiyle yaşayan emekçi sınıf ve tabakalar, faşizmin iğrenç yüzünü gün geçtikçe daha açık bir şekilde ve daha geniş kitleler halinde kavrıyorlar. İşçilerin, köylülerin, halkın diğer kesimlerinin siyasetle olan ilgileri gün geçtikçe artıyor. Faşizme karşı mücadele bilinci hızla yayılıyor, halkın yeni yeni kesimleri, yeni yeni mücadele biçimleri ve araçlarıyla, faşizme karşı mücadele saflarına katılıyorlar. Sömürü ve zulüm düzenine karşı silaha sarılan devrimcilerin, onurlarını ve halka olan bağlılıklarını idam sehpasında bile kaybetmeyen devrimcilerin anısına kararlılıkla sahip çıkan halk kitlelerinin mücadelesi işkencecileri, cellatları, halk düşmanlarını geri adım atmaya zorluyor. Hakim sınıflar, 6 Mayıs'ta olduğu gibi, şehitlerini anan kitlelerin önünden, bir çok yerde çekilmek zorunda kalıyorlar.

Öte yandan, 6 Mayıs'ta ülkemizin bir çok yerinde yükselen kitle eylemlerinin bütün olumluluğuna rağmen, gerçekleşenler ya da gerçekleştirilenler, geniş halk kitlelerinin Deniz'in, Yusuf'un, Hüseyin'in katledilmesine karşı duydukları öfke ve kini, halkın faşizme olan öfke ve kinini, mücadele azmini gerçek anlamda yansıtmıyor. Devrimciler ve yurtseverler, halk kitlelerinin engin öfkesini ve mücadele azmini teşkilâtlamada henüz yetersizdirler. İzmir Tütün İşletmeleri'nin 600 işçisi 6 Mayıs'ta üç devrimcinin katledilmesini protesto etmek amacıyla iş bıraktı. Bu olay, bize, Türkiye işçi sınıfının çok kısmi ve küçük de olsa, siyasi talepler uğruna bir grevinin örneğini veriyor. Türkiye'nin bütün işçilerine ve bütün emekçi halkımıza bu direniş örnek olmalıdır. Ama bu direniş bize başka bir şeyi daha gösteriyor. Toplumumuzun en devrimci sınıfı, işçi sınıfı faşizme, kan, zulüm ve sömürü düzenine karşı önü alınmaz bir mücadele azmiyle doludur. Ve bu mücadele azminin devrimciler tarafından örgütlü bir biçime dönüştürülememesi yüzünden, işçi sınıfının mücadelesi kendiliğinden ve kısmi bir mücadele karakteri taşımaktadır.

Bu, devrimcilerin önüne bir kere daha, kitleler içinde kararlı ve sabırlı bir çalışmayla işçi sınıfının örgütlü birliğini sağlama, işçi sınıfının bu birliğinin öncülüğünde, faşizme karşı, zulme ve sömürüye karşı halkın en geniş, örgütlü ve militan mücadele birliğini sağlama görevini koyuyor.

Bu, devrimcilerin ve yurtseverlerin önüne, bir kere daha, idam edilerek katledilen 3 devrimciye her şeyiyle sahip çıkan halkımıza layık olma, 6 Mayıs'larda halkın **BİRLİK VE MÜCADELE** ruhunu her geçen yıl daha da yükseltme görevini koyuyor.

İBRAHİM KAYPAKKAYA'Yİ

Baş.ta.1'de

len savcı Yaşar Değerli yönetiminde O'na en gaddar ve en vahşi işkenceler yapıldı.

İbrahim, yakalandığı andan işkence altında öldürüldüğü ana kadar, bütün işkenceler karşısında, boyun eğmez devrimci tavrın ve onurun en yüce örneklerini verdi. Bu durum, faşizmin zindanlarında veya dışarda mücadele eden devrimcilere ve halka güç verdi, halk düşmanlarının yüreğine korku saldı.

İşkenceci faşistler, İbrahim Kaypakkaya'yı konuşturmak için her tür lü çabayı gösterdiler. İbrahim, kendisine uygulanan maddi ve manevi bütün işkencelere sonuna kadar, sarsılmaz bir devrimci inanç, kararlılık ve çelik bir irade ile direndi. Şubat ayının başından Mayıs ayının ortalarına kadar, MİT hücrelerinde ve işkence tezgahlarında elleri ve ayakları zincire vurulmuş olarak, işkencecilere karşı dişe diş bir mücadele verdi. Yüksek rütbeli MİT subayları bu çelik iradeli devrimciyi görmek için işkence odalarına kadar geldiler. Hücrelerde ve MİT sorgulama merkezinde bulunan bir çok subay ve er, bu büyük direnç karşısında duydukları hayret ve saygılarını gördükleri herkese açıkça ifade ettiler.

İbrahim, en küçük şekilde bile olsa hiç kimseyi suçlamadı. Bazı şeyleri işkence altında zor la kabul eden devrimcilerin ifadelerini reddetti. Yüzleştirmelerde karşısına çıkartılan hiç kimseyi tanımadığını söyledi. Başkalarının ve kendisinin çalışmaları ve örgütsel ilişkilerini asla açığa vurmadı.

İbrahim'in poliste ve işkencedeki tavrı bütün devrimcilere örnek olmalıdır. Polisin işine yarayacak en ufak bilgiyi vermeyen İbrahim, siyasi cepheden de faşistlere alabildiğine saldırdı. Devrimci mücadelenin tarihine şanlı bir örnek olarak geçecek olan ifadesinin bir yerinde şöyle diyordu:

"esasen biz komünist devrimciler, prensip olarak siyasi kanaatlerimizi ve görüşlerimizi hiç bir yerde gizlemeyiz. Ancak örgütsel faaliyetlerimizi, örgüt içinde bizimle çalışan arkadaşlarımızı, ve örgüt içinde olmayıp da bize yardımcı olan şahıs ve grupları açıklamayız. Kişisel sorumluluğum açısından gerekeni zaten söylemiş bulunuyorum. Ben buraya kadar anlattıklarımı samimiyetle inandığım mark sist-leninist düşünce uğrunda yaptım. Ve sonuç tan asla pişman değilim. Ben bu uğurda her türlü, neticeyi göze alarak ve can bedeli bir mücadeleyi öngörerek çalıştım. Ve neticede yakalandım. Asla pişman değilim. Bir gün elinizden kurtulursam gene aynı şekilde çalışacağım"

O SER VERDİ AMA SIR VERMEDİ!

O, çelik iradeli tavrı ve sarsılmaz inancıyla bütün devrimcilerin ve halkın beynine ve yüreğine yerleşti.

Onun devrimci inancı, kararlılığı, boyun eğmezliği ve çelik iradesi daima örnek olacaktır.

LEBBANA

Baş.ta.4'de

kendi topraklarının dağıtılmasını istemiyorlar. Hele bu son dönem reform memurları Köpek Türkeş'in partisine oy verirseniz size toprak dağıtılacak diyorlar. Reform böyle hükümetlerin elinde oyuncak olursa gerçekleşmez, Ancak köklü reform ve bizlerin toprak sahipliği has retliğimizi giderecek toprağa bizlerin, yani işçilerin köylülerin iktidarını kurulunca kavuşacağız.

URFA

Bas.ta.3'de

Onlarla vedalaşıp dağda çift sürenlerin yanına gittik.

HK: Kaç nüfusunuz var?
İSMAİL: 3 kardeşiz 30 nüfusa bakıyoruz. Rozova'nın Gerdek köyünden buraya geldik. 8 senedir burada ortakçılık yapıyoruz.
HK: Toprak reformu hakkında ne düşünüyorsunuz?
İSMAİL: Valla bilmiyorum, kimi iyidir, kimi kötüdür diyor.
HK: Niye kötüdür?
İSMAİL: kooperatife çalışacakmışız deniliyor.
HK: Peki şimdi kime çalışıyorsunuz?
İSMAİL: Şimdi ağaya çalışıyoruz.
HK: Toprağınız olsa kendinize çalışsanız daha iyi değil mi?
İSMAİL: Elbetteki iyidir ama nerde o günler...
HK: Bu çift sürdüğünüz yer hep taşlık, ağa düz yer vermiyor mu?
İSMAİL: Düz yeri bize vermez, traktörlü, ekerbiçerle biçer. Geçen sene 50 dönümlük taşlık araziyi temizledik, traktör çalışır hale gelince o araziyi de elimizden aldı. Elimizdekilere traktör işlemiyor, taşlık ancak buralarda çift sürer burayı eker biçeriz.
HK: Bu taşlık araziden gelen gelir 30 nüfusa nasıl yetiyor, hayvanınız var mı? Koyun, keçi?
İSMAİL: Var, köyde epey koyun ve keçi var. Sığırlarla gördüğünüz gibi çift sürüyoruz. Fakat hepsi de ağanın ona ortakçıyız.
HK: Bu ortakçılık usulü nasıldır?(Koyunculuk)
İSMAİL: Herkese masraflar yarı yarıyadır, bizimkisinin ise bütün masrafları bize ait.
HK: Şimdi reform olur mu olmaz mı, bu hükümetin reform yapacağına inanıyor musunuz?
BİLAL: Bu hükümetin toprak reformu yapacağına inanmıyorum.
HK: Niye inanmıyorsunuz?
BİLAL: Çünkü bu hükümet ağaların hükümeti, ağanın toprağını elinden alıp, bize dağıtmaz.

KOMÜN YAYINLARI

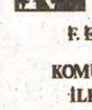

F. ENGELS
KOMÜNİZMİN İLKELERİ
KOMÜN YAYINLARI
4 TL.
"ÇIKTI TOPLATILDI"

J.V. STALİN
SBKP (B)'de SAĞ TEHLİKE ÜZERİNE
KOMÜN YAYINLARI
6 TL.
"ÇIKTI"

İSTEME ADRESİ:
P.K.61 TOPHANE-İSTANBUL

TEFECİLER

Baş.ta.3'de

lerimizi ancak devrim çözebilir.

Bu yazımızın HALKIN KURTULUŞU gazetesinde yayınlanmasını istiyoruz.

KAHROLSUN ARACILAR
TEFECİLER
YAŞASIN DEVRİMCİLER

DEDEYAZILI
BİR ÜRETİCİ

SİLAHSIZLANMA

Baş.ta.2'de

yası için siyasetlerini daha kolayca sürdürmek için sözde "silahsızlanma" için çalıştıklarını, söylüyor, barışın geleceğin kendi ellerinde olduğuna inandırmaya her kesi inandırmaya çalışıyorlar.

Devrimci proletarya özellikle revizyonistlerin "silahsızlanma" konusunda yürüttüğü siyasetin hangi amaca hizmet ettiğini halka göstermelidir. "Silahsızlanma " yaygarasının altında bir savaş tehlikesinin ve dünya hegemonyası için iki süper gücün mücadelesinin yattığını teşhir etmelidir.

Devrimci proletaryanın görevi iki süper güce ve gerici hakim sınıflara karşı devrimci halk güçlerinin silahlanmasını savunmak ve sağlamaktır.

FAŞİZME KARŞI

Baş.ta.2'de

her devrimcinin, her iç demokratın üzerinde dikkatle düşünmesi gereken gelişmelerdir. Pek çok insan faşizmin yenilgiye uğratılması için işçi sınıfının ve geniş yığınların gücünü göremeyip başka şeylerden medet umuyor. Kimileri 12 Marttan hiç ders çıkarmayarak ordu içindeki "ilericiler" in yapacağı bir cuntaya bel bağlarken, kimileri de bütün umutlarını reformist ve uzlaşmacı CHP'nin parlamento taktiklerine bağlıyor. Bu türden görüşler ter kedilmediği takdirde varılacak yer yeni yeni acılar ve hayal kırıklıkları olacaktır.

Bütün dünya tarihinin açık lıkla ortaya koyduğu gibi, faşizm ancak kitlelerin gücüyle yenilgiye uğratılabilir. Ve ezilen ve sömürülen milyonlar ca emekçiye ancak proletarya, önderlik edebilir. Ve yalnızca işçi sınıfının siyasal partisi, devrimci bir parti, proletarya ve tüm çalışan insanlara önderlik edebilir, onları halk cephesi içinde örgütleyebilir, birleştirip mücadeleye seferber edebilir. Yalnızca öncü sınıfın bu öncü partisi, proletarya dışındaki kitlelerin kaçınılmaz tutarsızlıklarını, kararsızlıklarını ve işçilerin sendikal dar görüşlülüklerini etkisiz kılabilir. Ve sadece proletaryanın devrimci partisi, işçi sınıfına ve dolayısıyla bütün emekçi sınıf ve tabakalara emperyalizme, sosyal-emperyalizme, faşizme ve orta çağ kalıntılarına karşı mücadelede önderlik edebilir.

NO ŞI MIN

Baş.ta.2'de

rın ne kadar tehlikeli olduğu konusunda fetvalar verdiler. Dünyanın herhangi bir yerinde ortaya çıkabilecek 1 kıvılcımın bütün dünyayı tutuşturacağı yalanını yaydılar Böyle emperyalizme karşı teslimiyetin kitabını yazdılar. Bu teslimiyet tezleri ile ve bu teoriye temel olacak gerek çelerle dünya halklarının göz lerini korkutmaya çalıştılar. Vietnam halkı ve onun önderi, Vietnam İşçi Partisi bir yandan Amerikan saldırganlarını, yenilgiye uğratırken, öte yandan revizyonistlerin en gerici tezlerini de çöplüğe attılar. Vietnam devrimi tecrübesi marksizm-leninizmin evrensel ilkelerini bir doğruladı, ve yüceltti. Özellikle pasifistlerin "barışçı geçiş" tezlerine karşılık silahlı halk aktidarı nın yolunun şiddetle açılacağını gösterdi. Devrimci şiddetin, devrimin temel meselesi olan iktidar meselesinin çözümü olduğunu ispat etti.

VİETNAM TECRÜBESİ DEVRİM YOLUNU AYDINLATIYOR

Vietnam devrimi, devrim yolunda doğru ilkelere bağlı kalmanın zaferi kaçınılmaz kıldığını da gösteriyor. Vietnam halkının Vietnam İşçi Partisinin doğru siyasi çizgisini önderliğindeki maceracı, darbeci ve reformist anlayışlardan uzak mücadelesinin başarısı marksizm-leninizmi bir kere daha doğruladı.

Kitleler içine kök salmış ve marksizm-leninizmle silahlanmış bir parti, onun önderliğinde halkın silahlı güçleri ve bu partinin öncülüğünde bir birleşik cephe Vietnam Halkını zafere götürdü. Vietnam devrimcileri bütün mücadeleleri boyunca siyasi çalışma ile silahlı mücadeleyi kırsal alanlardaki çalışmalar la şehirlerdeki çalışmaları, gerilla savaşı ile düzenli or du savaşlarını, akıllı ve doğru bir biçimde birleştirme nin en güzel örneklerini verdiler. Onlar evrensel ve vazgeçilmez devrim kanunları ile milli özelliklerini ve gerçek durumu en iyi bir şekilde birbirine bağladılar.

Vietnam işçi partisi bütün bir mücadele dönemi boyunca, ne maceracı akımlara kapıldı ne de revizyonistlerin teslimiyetçi tezlerine kulak astı. Bütün bir halkı seferber etme nin devrimin zaferini mümkün kılacağını, devrimin gerçekten kitlelerin eseri olduğunu gösterdi.

Şimdi yiğit Vietnam halkı, uzun yıllardır süren mücadelenin sonunda yarattıkları birleşik, bağımsız, bloksuz ve mutlu bir ülkenin insanlarıdır. Vietnam'ın tarihinde yeni bir sayfa açılıyor...

DÜZELTME

Geçen sayımızda 4. sayfadaki "Pınarlar Nahiyesi" ile ilgili haberin son bölümü teknik bir hata nedeniyle yayınlanamamıştır.

Özür diliyor ve yayınlıyoruz:

da yoğunlaştırdı. Aklı sıra yaptığı faşist baskıları gözlerden gizliyecekti. Faşist assubay, cenaze törenine katılan ikisi öğretmen onbir kişiyi tutuklattı.

12.4.1976 günü Tunceli'den gelen TÖB-DER avukatlarının, tutuklularin vekaletini almak için yaptığı bütün girişimler engellendi. Pertek savcısı notere verdiği emirle tutuklular için vekaletname çıkartılmasını yasakladı. Avukatların yasal olarak dedikleri her yolun karşısına savcısı, jandarma assubayıyla, bir avuç gerici faşist uygulama ve engellerini çıkardılar.

Biz biliyoruz ki, yöremizde uygulanan faşist baskılar, halkımız üzerindeki baskı ve zulmün bir parçasıdır.

Ve biz, halkımız üzerindeki faşist baskıları lanetliyor, emekçi halkımızı bu baskılara karşı aktif mücadeleye çağırıyoruz.

Gerçekten devrimci bir gazeteye kavuştuğumuz için mutluluk duyuyoruz. Gazetemize yapılan baskıları şiddetle protesto ediyor, bu faşist baskıları lanetliyoruz. Devrimci mücadelenizde başarılar dileriz. PINARLAR HALKI

İLERİCİ

Baş.ta.2 de

Militan Gençlik, Devrimci Gençlik, Rızgarı ve tüm ilerici, yurtsever ve devrimci basına yapılan, baskıları nefretle protesto ederiz. Faşist baskı ve zulme karşı devrimci, yurtsever ve demokratları faşizme karşı tek yumruk olmaya çağırırız.

YURTSEVER DEVRİMCİ BASINA ÖZGÜRLÜK
ZİNDANLAR BOŞALSIN
DOĞUDA MİLLİ ZULME SON
KAHROLSUN FAŞİZM
YAŞASIN ENTERNASYONEL DAYANIŞMA

Faşizmi protesto forumu'na katılanlar adına Bielefield ve çevresi işçi ve öğrenci dayanışma komitesi.

HALKIN SESİ'NİN

makla fırsatçılık yapmaktadır. Bu ilkesiz çağrı geçmişteki "Sosyalist Kurultay" çağrısını andırır bir niteliktedir. Halkın Sesi geçmişteki gibi bugün de, sonuç ne olursa olsun bu çağrıyı biz yapalım diye öne atılmıştır. Şurası iyi bilinmelidir ki bu tip ilkesiz birlik çağrıları devrimcilerin birliğine faydadan çok zarar getirir.

Halkın Sesi, devrimcilerin birliğini gerçekten arzulamış olsaydı her şeyden önce açık ve dürüst bir tavır takınırdı. Oysa 55. sayısının ön kapağında, birlik çağrısı yapılırken, arka kapakta bu çağrının samimiyetsizliğinin ifadesi olan bir yazı yer almıştır.

Üç devrim şehidi için kaleme alınan anma yazısında; Deniz arkadaşın o zamanki Proleter Devrimci Aydınlık'çı olanlarla birlikten yana olduğunu belirtilmekte, "Deniz arkadaşın her zaman istediği birlik isteğini artık gerçekleştirelim" de nilmektedir. Oysa Deniz arkadaşla birlikte olan hemen herkes bilir ki, onun hiç bir zaman böyle bir isteği olmamıştır Hal böyle iken gerçekleri çarpıtmak samimiyetsizlik örneğidir. Gerçekten birlik isteniyorsa, devrimcilerin duygularını istismar etmek yerine, bunun koşulları hazırlanır. Devrim şehitlerinin mezar taşlarını şahit göstermek, fırsatçı ve dürüst olmayan bir tutumdur. Birlik ancak açık ve dürüst bir tavrın üzerinde inşa edilebilir

Bir kere daha tekrarlarsak; siyasi farklılıkları ve diğer etkenleri saklı tutarak, Halkın Sesi'nin birlik için kullandığı yöntemi ciddiyetsiz sorumsuz ve fırsatçı olarak değerlendiriyor ve böylesine bir çağrıyı KESİNLİKLE REDDEDİYORUZ

HALKIN KURTULUŞU

HALKIN KURTULUŞU

14
17 MAYIS 1976/250 KURUŞ

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

"6 Mayıs" Bütün Yurtta Halkın Faşizme Karşı Birlik ve Mücadele Günü Oldu

«6 MAYIS» GREV, BOYKOT VE GÖSTERİLERLE ANILDI

YİĞİTLİKLERİ MÜCADELEMİZE IŞIK TUTUYOR

12 Mart'ın faşist generaller çetesi tarafından idam edilen Deniz Gezmiş, Yusuf Arslan, Hüseyin İnan yoldaşlar, ölümlerinin dördüncü yılında, 6 Mayıs 1976'da yurdun bir çok yerinde faşizme karşı yükselen kitle eylemleriyle anıldılar.

İzmir'de, Türkiye Tütün işletmeleri işçileri siyasi grevin ilk örneğini ortaya koydular. 600 kadar işçi 6 Mayıs sabahı bir toplantı düzenlediler. Deniz Gezmiş, Yusuf Arslan ve Hüseyin İnan'ın anısı için eyleme geçme kararı aldı ve işbaşı yapmadılar.

Gaziantep'te Eğitim Enstitüsü, Düztepe Lisesi, İmam Hatip Lisesi ve ODTÜ öğrencileri 6 Mayıs günü derslere girmediler. Valiliğin izin vermemesine rağmen bir yürüyüş düzenledi. Binlerce halkın da katıldığı yürüyüş sırasında polisle çatışma çıktı. Polis, 7'si kadın olmak üzere 10 kişiyi göz altına aldı.

Adana'da izin verilmemesine rağmen gerçekleştirilen yürüyüş sırasında polisle çatışma çıktı. Gözaltına alınan 15 kişiden 8'i tutuklandı.

6 Mayıs sabahı, Ankara'da bir ilk okulun öğrencileri öğretmenleriyle birlikte Deniz Gezmiş, Yusuf Arslan ve Hüseyin İnan'ın mezarlarını ziyaret ettiler. 3 devrimcinin mezarına kır çiçekleri bıraktılar. Vali ilk okul öğretmenine hemen daha o gün işten el çektirdi.

5 Mayıs gecesi, Ankara'da ODTÜ öğrencileri sabaha kadar devrim ateşi yaktılar ve nöbet tuttular. 3 devrimcinin idama gittiği saatlerde saygı duruşunda bulundular. Binlerce öğrenci, sabah düzenledikleri forumda boykot kararı aldılar. Bir Amerikan bayrağını yaktılar.

Istanbul'da binlerce devrimci öğrencinin katıldıkları bir yürüyüş yapıldı. Yürüyüşe katılan öğrenciler daha sonra Maçka Maden Fakültesinde düzenledikleri bir forumla üç yiğit devrimciyi andılar.

Karadeniz Teknik Üniversitesi, Ankara ve Hacettepe Üniversitesi öğrencileri de Deniz Gezmiş, Yusuf Arslan ve Hüseyin İnan'ı anmak için forumlar, yürüyüşler düzenlediler.

Sağmalcılar cezaevinde tutuklular 6 Mayıs'ta 1 günlük açlık grevi yaptılar.

Diyarbakır cezaevi tutukluları da düzenledikleri bir toplantıyla Deniz Gezmiş, Yusuf Arslan ve Hüseyin İnan yoldaşları andılar.

3 devrimcinin resimleri olan afişler, pullar bir çok ilin duvarlarına asıldı, yapıştırıldı. Bir çok köy halkı Deniz, Yusuf ve Hüseyin'in resimleri bulunan afişlerle köylerini donattılar. Afiş asıldığı gerekçesiyle Amasya'da köylülerin evleri basıldı.

6 Mayıs 1972, üç devrimcinin, Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ın; faşist generallerin gözü dönmüş vahşetine meydan okudukları bir gündü.

6 Mayıs 1972, idama giden üç devrimci için bütün bir halkın tek bir yürek gibi ölüp ölüp dirildiği bir gündü.

6 Mayıs 1972, halka bağlılığın, halkı sevmenin ve fedakârlığın bayraklaştığı bir gündü.

De.sa.6'da

BOYUN EĞMEZ DEVRİMCİ TAVRIN EN YÜCE ÖRNEĞİNİ VEREN

İBRAHİM KAYPAKKAYA'YI ANIYORUZ

12 Mart'ın kanlı işkencecilerine ve kanlı iş kencelerine, dev bir inanç ve sarsılmaz bir irade ile direnen, ser verip sır vermeyen İbrahim Kaypakkaya 18 Mayıs 1973'de işkence altında öldürüldü.

İbrahim Kaypakkaya ve arkadaşlarının Tunceli'nin Haydaran bölgesinde kalmakta oldukları yer, kendisini faşistlerin hizmetine sunan bir muhbir tarafından jandarmaya bildirildi. Fehmi Altınbilek komutasındaki komando müfrezesi orayı sararak Kaypakkaya ve arkadaşlarını kurşun yağmuruna tuttu. Çatışma sırasında, Dersim halkının yiğit evladı Ali Haydar Yıldız vurularak öldürüldü. İbrahim başından ve boynundan yaralandı. Komandoların öldü zannederek bıraktıkları İbrahim, yeniden ayağa kalktı ve oradan uzaklaşarak dağın yolunu tuttu. Yaralı durumda üç gün dağda kaldı. O sırada çevre köyler sürekli basılıyor, İbrahim Kaypakkaya'nın kaldığı yeri söylemesi için halk tam bir baskı ve terör altında tutuluyordu. İbrahim köye indikten bir gün sonra yakalandı.

Fehmi Altınbilek ve yanındaki MİT yüzbaşısı, İbrahim'i Mirik merasından Gökçe karakoluna kadar üç saat karlı ve buz lu yolda yalınayak yürüttüler. Bunun sonunda İbrahimin ayak parmakları dondu. İbrahim Kaypakkaya 1 Şubat 1973'de, Tunceli'den Diyarbakır'a götürülerek sıkıyönetim makamlarına teslim edildi. İşkencehanelerde ki ilk sorgusunda hiçbir şey söylemeyince hastaneye yatırıldı. Donmuş ayak parmakları kesildi. İyileşince yeniden işkenceye çekildi. İbrahim'in sorgusuyla görevlendiri-

De.sa.6'da

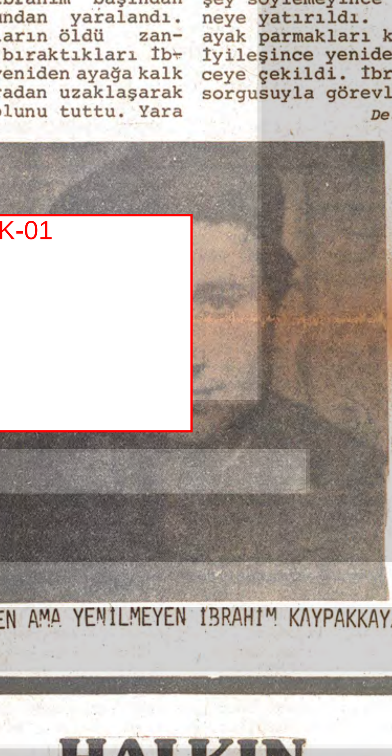

ÖLEN AMA YENİLMEYEN İBRAHİM KAYPAKKAYA.

HALKIN KURTULUŞU'nu YAŞATALIM

GAZETEMİZ ÇIKIŞINDAN BU YANA SÜREKLİ POLİS BASKISINA HEDEF OLMAKTADIR. GAZETENİN ÇIKIŞINI ENGELLEMEK İÇİN BİRİNCİ SAYIDA BAŞLAYAN POLİS BASKISI SON SAYILARDA GİDEREK YOĞUNLAŞMIŞTIR.

9. SAYIDA GAZETEMİZ İDAREHANESİ BASILARAK, GAZETEMİZİN SAHİBİ Z. GOMOŞEL VE ÇALIŞANLAR GÖZALTINA ALINMIŞTIR. ZEKİ GOMOŞEL D.G.M. TARAFINDAN TUTUKLANMIŞTIR. DAHA SONRA İSE GAZETEMİZİN SAHİBİNİN EŞİ AYTEN GOMOŞEL VE GAZETE BOROSU GÖREVLİ MEMURLARI MEHMET ALİ ER VE MEHMET ŞANCI TUTUKLANMIŞTIR.

BÜTÜN BU BASKILAR VE POLİSİN GAZETE DAHA DAĞITILMADAN EL KOYMASI NEDENİYLE, 9. VE 10. SAYILAR İKİ KERE BASILMIŞTIR. POLİS SÜREKLİ OLARAK BİR ÇOK ŞEHİRDE GAZETE SATIŞA ÇIKMADAN EL KOYMAKTA, BÖYLECE SATIŞI ENGELLENMEKTEDİR. BÜTÜN BU NEDENLERLE, HALKIN DESTEĞİ VE YARDIMI İLE ÇIKAN GAZETENİZ "HALKIN KURTULUŞU", BÜYÜK MADDİ SORUNLARLA KARŞI KARŞIYADIR.

"HALKIN KURTULUŞU"NUN YAŞAMASINI İSTEYEN BÜTÜN OKUYUCULAR:

1. POLİSİN BASKISINI KIRMAK İÇİN, GAZETEYE SAHİP ÇIKALIM. GAZETELERİMİZİ DAHA ÇOK VE MÜMKÜN OLDUĞU KADAR TOPLU SATALIM.
2. BİLİNDİĞİ GİBİ DAĞITIM ŞİRKETLERİ GAZETEMİZİ DAĞITMAMAKTADIR. HER ŞEHİRDE DAĞITIMI DEVRİMCİLER YAPMAKTADIR. DAĞITIMDA DAHA TİTİZ DAVRANALIM. VE MÜMKÜN OLDUĞU KADAR BAYİLERE DE VERELİM.
3. GEREK BAYİLERE VERİLEN, GEREKSE ELDEN SATILAN GAZETELERİN PARASINI MUNTAZAM OLARAK VE EN KISA ZAMANDA GAZETEMİZ ADRESİNE (P.K.1107) POSTA HAVALESİ İLE GÖNDERELİM.
4. GAZETEMİZİ YAŞATMAK İÇİN ÇEVREMİZDE ABONE VE BAĞIŞ KAMPANYASI AÇALIM. TOPLANAN BAĞIŞLARI HERHANGİ BİR POSTANEDEN, POSTA ÇEKİ NO: 20098728'E YATIRABİLİRSİNİZ.

HALKIN GAZETESİ, HALKIN KURTULUŞU ENGELLENEMEYECEKTİR.

HALKIN KURTULUŞU
Halkın Gazetesi

DEVRİMCİ PROLETARYANIN 1 MAYIS GÖSTERİSİNDEN ÇIKARDIĞI DERSLER

HÜKÜMET İSTİFA!
KATİL İKTİDAR! KATİL TÜRKEŞ!
KAHROLSUN FAŞİZM!
BAĞIMSIZ TÜRKİYE!
FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET!

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR BİRLEŞİN!

İşte 1 Mayıs'da, işçi sınıfının uluslararası birlik, dayanışma ve mücadele gününde Türkiye işçi sınıfının haykırdığı sloganlar bunlardı.

İstanbul'un büyük caddelerinde, Taksim alanında kenetlenen işçi sınıfının bir gök gürlemesini andıran sesi, ülkemizin dört bir yanında yankılandı.

52 yıldır süren yasağa rağmen gerçekleştirilen I Mayıs yürüyüş ve mitinginde, işçi sınıfı muazzam gücünü ve mücadele azmini ortaya koydu.

İşçilerin sık sık tekrarladığı "Hükümet İstifa", "Katil İktidar" sloganları faşizme karşı duyulan nefreti ifade ediyordu. "İşçiler Elele, Genel Greve" sloganı ile işçi sınıfı, faşist MC iktidarının alaşağı edilmesi için günümüzün belki de en geçerli mücadele biçimini, "Genel Siyasi Grev"i dile getiriyordu.

I Mayıs gösterilerinden alınması gereken pek çok ders, öğrenilmesi gereken pek çok şey var. Bunların başlıcalarını şöyle sıralayabiliriz.

Öncelikle I Mayıs gösterisi, uzun yıllardır ayrı ayrı yürüyen işçi sınıfı hareketiyle sosyalist hareketin birleşmeye başladığını açıklıkla ortaya koydu: Artık ülkemizde sosyalizm, sadece aydınlar arasında konuşulan, tartışılan, dergilerde yazılan bir mesele olmaktan çıkıyor, sömürücülere karşı mücadelede işçi sınıfının elinde bir silah haline geliyor. Gösteride öne sürülen talepler, atılan sloganlar, taşınan pankartlar ve gittikçe artan sayıda işçi ve emekçinin sosyalizme duyduğu büyük sempati bunun en açık göstergesidir. İşçi sınıfının önemli bir bölümü kurtuluşun sosyalizmle gerçekleşeceğini kavramaya başladı. Ama gösterilerin de

De.sa.6'da

Halkın Sesi'nin Çağrısı Ciddiyetsiz Sorumsuz ve Fırsatçı Bir Tavrın İfadesidir

Halkın Sesi'nin 55. sayısında, HALKIN KURTULUŞU ve Militan Gençlik Dergilerine birleşme çağrısı yayınlandı. Bu çağrı, ciddi olmayan, sorumsuz ve fırsatçı bir tavrın ifadesidir.

Devrimcilerin birliği son derece ciddi ve sorumluluğu olan bir sorundur. Bunun gerçekleşmesi için herşeyden önce siyasetteki ayrılık ve birlik noktalarının tespiti gerekir. Birlik yolunda somut adımlar atılabilmesi için şüphesiz ki tek başına, bu tespit de yeterli olmayacaktır. Birlik; birlik için duyulan arzunun hayata geçirilmesi, gelişen sınıf mücadelesi içinde bu konuda somut adımlar atılması, arzulu davranılması, ile mümkündür.

Halkın Sesi ise, birlik ve ayrılık noktalarının tesbiti için yeterli çaba harcamadan, birlik arzusunu hayata geçirmek için hiç bir girişimde bulunmadan, bu son derece önemli sorunu "gazeteye ilân vererek" çözme girişiminde bulunuyor. Gazetemiz böylesine, hiç bir ilke tesbit edilmeden, 'herşeye rağmen birlik' çağrısını, ciddiyetsiz ve sorumsuz olmaktan öte fırsatçı bir tavır olarak değerlendiriyor.

Devrimcilerin birliği gündemdedir. Ve bunun öneminin bilincinde olan devrimciler tarafından bu sorun gerekli ciddiyetle ve sorumlulukla ele alınarak, ilkeli ve sağlam temeller üstünde bir birlik için çaba harcanmaktadır. Bu çabalar sürerken bunların, dışında kalan Halkın Sesi, 'gazeteye ilan vererek' birlik çağrısı yap-

De.sa.6'da

TEKZİP

Gazetemizin 9. sayısında yer alan Akçadağ kazası ile ilgili bir haberde Karapınar Sağlık Ocağı Sekreteri Hasan Şahin'den "MİT ajanı" olarak bahsedilmiştir.

Hasan Şahin, "Mit Ajanı" sıfatının halk nazarında küçük düşürücü bir sıfat, bir hakaret olduğunu düşünerek mahkeme eliyle bir tekzip yollamıştır, yayınlıyoruz.

29.Mart.1976 tarih ve 9 sayılı gazetenizin I. sayfasının 6. sütününda ve 6. sayfanın 4. ve 5. sütunlarında "Akçadağ'ın yurtsever halkı ve köylüleri" diye başlayan bölümde şahsıma karşı bir takım isnatlar yapılmıştır. Fakat bu tür işlerle yakından ve uzaktan hiç bir ilgim olmadığını tekzip ederim.

*HASAN ŞAHİN
KARAPINAR SAĞLIK OCAĞI SEKRETERİ*

DEVRİMCİ YOLDAŞLARINA OLAN BAĞLILIĞI İÇİN CAN VEREN

NİYAZİ YILDIZHAN'I ANIYORUZ

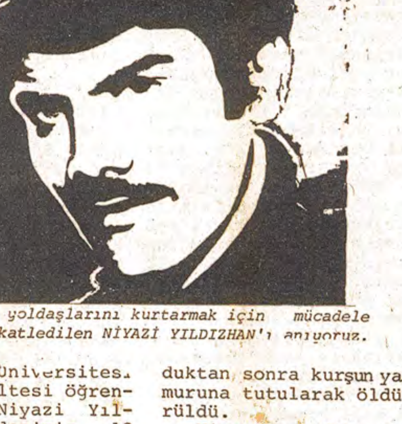

Devrimci yoldaşlarını kurtarmak için mücadele ederken katledilen NİYAZİ YILDIZHAN'ı anıyoruz.

Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi öğrencisi olan Niyazi Yıldızhan kardeşimiz, 12 Mart'ın kanlı faşistlerinin idama mahkum ettiği halkımızın yiğit evlatları Deniz Gezmiş, Hüseyin İnan ve Yusuf Aslan'ı kurtarmak için giriştiği yiğit bir eylemde 4 Mayıs 1972 günü askerler tarafından kurşuna dizilerek şehit edildi.

Niyazi arkadaş; idamlara iki gün kala Deniz, Hüseyin ve Yusuf'un hayatını kurtarmak için Jandarma Genel Komutanı Kemalettin Eken'i bir grup arkadaşıyla birlikte kaçırmak istedi. Bu olay başarısızlığa uğradı. Olay yerine çok sayıda polis ve askeri birlik getirildi. Kaçamayarak bir eve sığınan Niyazi Yıldızhan, teslim olduktan sonra kurşun yağmuruna tutularak öldürüldü.

Niyazi arkadaş, faşist saldırılara karşı her zaman öğrenci kitlelerinin önünde mücadele etti. Bütün anti-emperyalist ve anti-faşist gösterilerde yer aldı. İşçilerin ve köylülerin mücadelelerine bir devrimci genç olarak elinden geldiğince katılmaya çalıştı. O, devrimci yoldaşlarına olan bağlılığı için can verdi.

A.Ü. Hukuk Fakültesi öğrencileri 4 Mayıs günü düzenledikleri forumda Niyazi Yıldızhan'ı andılar. Niyazi'nin devrimci kişiliğini, yiğitliğini anlatan konuşmalar yapıp devrimci şiirler ve marşlar söylediler.

Anısı mücadelemize ışık tutsun.